

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3·50 franci. **Inserțiuni:** De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Lae și Liță.

O glumă novelistică.

(Continuare din Nr. 4).

Din tóte cele șapte taine neci una nu e așa de scumpă ca taina a cincea, sau preoția. E lucru natural, pentru-că tóte celelalte taine, decă se sevîrșesc, atunci s'a ispravit cu taina, singur taina preoției și după sevîrșire remâne tainică.

La împrejurarea acésta nime n'a cugetat din toți locuitorii comunei Șoimoș. Singur Nicolae, cunoscând din pățaniile altora scriptura tainei a cincea, care învêță: „Întru sudórea pungei tale te vei preoți“, cugeta la ea și ofta profund!

Nicolae cugeta mereu la partea finanțiară a tainei preoției și știind că punga lui neci la 80° R. nu mai asudă, era tare îngrijit. Tótă speranța și-a pus'o în punga socruso, și-a luat inima-n dinți, pe socruso-n căruță, ș'a plecat după taina a cincea.

Taina a cincea afară de multe alte foruri de nulitate, are trei instanțe, cari sunt mai anevoie de trecut, decât cele 7. vămi din drumul cătră raiu. Acestea sînt: Protopopul, consistoriul și Vlădica. Fiă-care instanță, decide de sine și nu consideră decât motive în monetă sunătoare.

Ahia, a trecut Nicolae prima instanță și punga socruso s'a atacat de oftică, iar la a doua și a treia instanță și-a dat sufletul, care a luat acum prin metempsichosă forma de singhilia, cu desevirșire.

Cântând: „Fericiti cei săraci cu singhilia, că acelora e împărăția răbdărilor,“ s'a reintors Nicolae popă făcut gata dér ras fără săpun după rinduiala lui Melchizedec în parochia s'a, care salta de bucurie dinpreună cu socruso, cu tôte că cest din urmă fluera melodia olariului după-ce și-a restornat carul!

Deși Nicolae n'a studiat în vieța lui economia politică, care ne spune, că impositetele la ale căror plătire se constrâng producenții, din partea acestora se aruncă în spetele consumenților, pășind la împlinirea chiemărei sale preotești a început a face aruncuri în comună, ca se-și încaseze capitalul, ce l'a constat singhilia. Pecat numai, că era om cu conștiință scrupuloasă și deaceea neci cu bătrînețele lui Melchisedec în purtarea patrafirului nu și-ar fi vedut capitalul elocat în taina a cincea la uscat.

Revoluția anului 1848 i-a răpit lui Nicolae pe socruso și pe sócrăsa. În anul 1852 s'a vëndut averea socruso în cea mai mare parte de creditorii, cari au tins mâna cu împrumuturi la câștigarea singhilei, iar anul 1853 i-a causat cea mai mare calamitate răpindu-i soția cea mult iubită. Nicolae a remas preot vëduv, în anii cei mai puternici ai vieței sale, compătimit de tótă lumea cu simțuri umane. Totul, ce'l mai mângăia în trista lui sörte, era Nicolită, unicul seu băiat.

Perderea nevetei sale a creat pentru Nicolae o nesuferibilă sörte. Din momentul acestei perderi taina a cincea, sau preoția, a produs în inima lui Nicolae cu taina a șesea, sau căsatoria, un teribil conflict. În fine a învins taina a șesa. Nicolae s'a decis a părăsi virginitatea unui preot veduv, care

după cum ne învătă istoria, este egală cu poligamia. El s'a decis pentru susținerea monogamiei. Monogamia, argumenta el forte logic, este ordinea soțială lăsată de Dumnezeu Tatăl și întărită de Dumnezeu Fiul. Dumnezeu a creat doue sexuri cu mii de ani mai nainte de existența canónelor eșite din creșii castrați ai creștinismului. Iar călcarea ordinei lăstate de însuși Dumnezeu e un păcat contra voinței celei mai înalte ființe, de care nu pôte absolvea neci un călugăr fără muștrarea de conștiință despre fărădelegea propriei sale existențe. —

Tăria de a păstra virginitatea unui preot veduv îi lipsea lui Nicolae, ca și întregei tagme călugărești, iar ca se observe canónele în fățărnicie, nu-i concedea conștiința ortodoxă. De altă parte nu voia prin adoua căsătorie a vătămă simțul de stimă cătră preot, pe care-l privea altcum d'o nefericită și anticanonică ereditate strămoșescă.

Ce a făcut Nicolae? Și-a vëndut averea, ce mai posedea, a acățat popia de cuiu, briciul de barbă, și-a luat băiatul de mână, și dicând patriei sale adio, a plecat la București, ca se-și caute altă patriă, și se-și creeze altă existență.

(va urma.)

Conferințe publice

în favorul incendiăților din România.

Din 6. până'n 12. Juniu a. c. se vor ținea în sala Ate-neului următoarele conferințe publice în profitul incendiăților:

În 6. Juniu. **Generalul Slănicean**: Despre transpirați-unea genunchilor militari prin pantaloni ș'a cotelor prin tunicele furnisate de E. Rosenthal, din punct de vedere al igienei

în armată, sau: Monopolizarea neculpabilității ministrilor de resbel până-când legile sînt rău codificate și pline de lacune!

În 7. Juniu. **Dr. Silași**: Despre neologisme și direcțiunea nouă în literatura română, sau: Intensitatea roșetei racilor opăriți, după teoria bucătariului Titu Maiorescu!

În 8. Juniu. **Kaufmann et Landau**: Despre însemnătatea aborului în chestiunea schimbului, sau a convertirei de acțiuni d'ale căilor ferate din România; operetă comico-finanțiară, musica de compositorul: „Ach du lieber Augustin, Alles ist hin.“

În 9. Juniu. **Dr. Miron Românul**: Despre slivoviț cu dinamit, și țuica cu chibrituri svedice: cuplet din opera: „Mănăstirea Adam“ cântat după melodia: Sări baba în grădină etc.“! —

În 10 Juniu. **H. Parianos** despre: Neexistința diferenței între al meu și al tău, sau: „Proprietatea e furt, cu exemple vii din județul Rîmnicul-Sărat“!

În 11. Juniu. **Vincentiu Babeș** despre: Caractere politice național-române, sau: „Omul e un dobitoc, care mănâncă pâne, și de-aceea o caută acolo unde o află“!

Sus Marcule !

Dina, dina, dina, da
Dina, dina da !

Marcule, Marcuțule,
Sari in sus puiuțule;
Bate-n pinteni și-n călcăie,
Că blajenii mor de riie !

Intórcete puiule,
Bate-n brânce Marcule,
Bate-n pinteni și-n potcóve,
Că Ungurii mor de fóme !

Măi moșule blestămat,
Din Glâmbóca, din Bănat,
Dracul te-a pus se faci greș,
Tocmai in Caransebeș !

Tu-ai gândit că faci așa
Ca și pașa Musta-fa,
Poreclit și Filaret
Ce visedă a fi drept ?

O, ho, ho, puiuțele,
 Sufă-n păsat Marcule,
 Radeți barba, tundeți părul,
 Și lucrădă adevărulu !

Eu Ț-am pus pe nas cerceel,
 Țu Țici că protosincol
 Prin aceea te-am numit . . .
 Vai tare ești amăgit !

Prinde ciurul mei Marcule,
 Și te du după pițule,
 Cere, până-i capêta,
 Că de nu . . . ătă băta !

Complimentéză frumos
 De-i căpêta și vr'uu os ;
 De a fi osul mueresc
 D-i: Ți fôrte multămesec !

Chiotesece Marcule,
 Plătesece pițulele
 Ce le-ai căpătat cu ciurul,
 Strigă se urle Bănatul :

Frunză verde ș' o para
 Eu sânt pașa Mustafa
 Mustafa dela Bănat
 Ce pururea capu-mi bat,

Capu-mi bat și mintea-mi frâng
 Pre nimernici se-i înving
 Ori se mi-i aduc incet
 Se șcie că-s Filaret !

Frunză verde de cicóre
 Eu dau brâne roșiore
 La câte vaci încălțate
 Au neveste pupuiate.

Frunză verde de Scăete,
 Nu te mirá măi băiete
 Decumva ai auđi
 Că și socóta o-aș șci !

Dá, o șciu, o șciu de rost,
 Mai bine cá Tatăl nost ;
 Șciu că doi măgari și eu
 Fac un vice archiereu.

Mai șciu ceva, șciu a sugé
 Doué țife, doué mulge,
 Éra câte mai remân
 Le dau bunului stăpân.

Écă ceva tot mai șciu,
 Șciu a lătra in pustiu,
 Cum latrá căni la lună
 Când prevestesc vreme bună.

Jo-s vitezul Filaret,
 Dintre toți cel mai descept,
 Descept și fără prihana,
 Soiü de vită glâmboceană.

Că nu las in giur de mine,
 Numai pre cin se cuvine
 Aceea e fôrte drept,
 Că de aceea-s Filaret !

Dar rogute bun creştin, Ştiu face isprăvuri bune
 Cugeţi tu că Damaschin De se duce vestea-n lume,
 Ar fi mai mult decât mine? Şi nu-mi pasă chiar de nime:
 Pune-ţi pofta-n cuiu vecine! De fac chiar rău tot e bine!

Auđii că baş gândeşci Ferice de Bănăţeni
 Că-mi pasă de Mocioneşci; Şi de Caransebeşeni,
 Dar s'o şcii, s'o şcii fěrtate, Pân voiđ fi eu in picioře
 Că eu port crucea pre spate. Ei vor fi toţi cá o flóre!

Crucea din spate, mi dă dreptă Ca flórea bostanului
 Se mă numescă Filaret, In postul St.-Petriului,
 Protosincer, baş așa: Care 'nflóre şi desflóre
 Filar et de Musta-fa. Pe sub garduri la recóre.

La o treime me 'nchin, Chiutesce nu striga!
 La bani, neveste şi vin, Dina, dina, da!
 Aceste trei le cunosc Marcuţule éc' așa!
 Mai bine cá Tatăl nost. Dina, dina, da!

Urzică Scandalografescu.

În protopopiatul / Seliștei administrat încă de brachycephalul impotenței gr. or. Moise Lazar, și'n anul acesta s'a ținut, în presara Sântului Gheorghe, lazaret pentru diferite dobitoce bipede cari din toate părțile Transilvaniei s'au strâns la lacul Vifterzdei delângă fântâna Foltei. Serviciul veterinar l'a prestat de astă-dată singur pestilențiarul patrafrat: „Borcia“, un prototip al acelor codrufili strămoși, cărora Darwin le impută proveniența omenimei.

N'am auzit încă, că Dracul se-și fie încărcat copii și se-și fie luat vrodată catrafusele de puterea descântătoare a vrajtorului singhiliat „Borcia“ și de aceea me mir, cum consistoriul din Sibiiu strada Măcelarilor, care scie din diare, că-n presara Sântului Gheorghe, în fiecare an, se trage la fântâna Foltei de-asupra Seliștei, la o mulțime de dobitoce greco-orientali și greco-vanciane, cu puterea cătarărilor molitfelnicului pelea bogoslovă preste urechi în profitul unor pungăși din banda lui Melchisedec.

Décă ne lipsesc însă în consistoriul din Sibiiu puterile recerute la păstrarea adevăratei învățături a lui Christos, și la apărarea celor ce-și caută mântuirea de bóle în biserică, contra unui jaf public, în numele lui Dumneșeu, atunci mie 'mi vine a crede, că deregătoria politică ar fi chieată a a-păra averea privaților, contra acelor degete lungi, cari încru-cișindu-se spre binecuvântare escamotéză păralele din punga unor ființe nenorocite. După mine pretorul din Seliște, care dăunădi a învățat pe popa Platoș a boteza în numele Tatălui ș'al Fiului, ș'al Sântului Duch, și-ar câștiga mari merite pentru siguranța publică, când la anul s'ar sui cu câțiva gendarmi la fântâna Foltei, ș'ar încerca a dovedi popei Borcia, că după legile criminale din Ungaria, neci prin mijlocirea molitfelnicului nu este iertat a fura.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

O corespondință cu datul Seliște ^{3/15} Maiu a cufurit mai multe colóne ale diarului „Gazeta Transilvaniei“ N. 52 și 53. Spiritul confus și stilul miserabil ce s'au aliat în acea corespondență spre a fabrica pentru regimul bisericesc gr. or. din strada Măcelarilor o apologie, și pentru familia Borceștilor din Seliște un psalm, ar putea fi fără îndoială ș'al lui Alexandru Borcia, dar decă mi se dovedește, că acest nulă-dascăl de odinioră, muto-diacon de present și surdo-popă fiitor al Seliștei, a scris acel articol, sau și numai atâta, că-l póte ceti după ortografia Gazetei Transilvaniei fără eróre, atunci cred și eu morțiș, că măgariul păgânului proroc Bileam a poses puterea vorbirei.

Chestiunea Seliștei sémână cu chestiunea Dunărei într'atâta, încât pe Dunăre nu curge atâta apă, ca se se póta spēla tótă murdaria, ce administrațiunea regimului bisericesc

gr. or. din strada Măcelarilor, a vărsat dela mórtea Marelui Andreiu încóce în archidieceasă și de câțiva ani încóce în tractul Seliștei. Cetitorii noștrii o cunosc deja. Ea e întunecósă beznă și pute a brânză. Jat'o :

În decursul mai multor decenii, molitfelnicul a creat în Seliște din întreg poporul un institut de expresi bogoslovi cu chiemarea d'a fierbe colivă ș'a duce prescuri la biserică, ad majorem Dei gloriam. La crearea acestei instituțiuni a contribuit în mare măsură familia Borceștilor, încât acésta s'a bucurat de privilegiul tainei a cincea, adecă d'a purta însuși barba ș'a rade altora barba fără săpun. Veacul nostru, în care fulgerul scrie și aborul tipărește, cu tóte tendințele racoprogressive ale regimului bisericesc gr. or. din strada Măcelarilor, a creat și-n Seliște o nouă generațiune, care refusă obiceiul strămoșesc ; sustinut încă de Borcești, d'a mânca tămăie, în loc de mămăligă. Acésta nouă generațiune, care în fața lumii, care cunoște pe preoții actuali ai Seliștei, se rușinează a spune de unde e, strigă mereu după lumină, dar regimul bisericesc gr. or. din strada Măcelarilor răspunde : „Aveți destul cu'n hopait“ !

În acésta chestiune încurecă pseudocorespondentele Alexandru Borcia meritele procesuali ale frate-so Dr. Borcia pentru scaonul Seliștei, pe cari lumea nesurdă le cunoște în chipul unui expensar îmbrăcat în frac. Ce privesc însă meritele D-rului Borcia la înființarea reuniunii sodalilor din Seliște, acestea au ajuns deja la recunoștință europeană, așa încât chiar și-n Galeș a străbătut opiniunea publică, că măiestrii din Seliște și-au ales pe cel mai mare cârpaciu pe terenul asociațiunilor de președinte.

Mai rămâne acum pentru Dr. Borcia o singură mare operă : A face pe frate-so, care în alți rami ai activității omenesti n'afla loc de existință, popă în Seliște. I va succede

D-rului Borcia și această operă familiară, pentru-că prostia regimului gr. or. din strada Măcelarilor e mâna lui cea dréptă. În cazul acesta însă se va întuneca în Seliște în atare măsură, de Seliștenii nu vor mai fi în stare a observa întunecimile sórelui.

Pentru eternizarea acestui act, eu a-și da Seliștenilor un sfat. Când va veni tăciune-luceafărul administrațiunei gr. or. Moise Lazar la Seliște ca se sevîrșescă alegerea lui A. Borcia de preot, Seliștenii se-i întórcă reverénda pe dos și se strige: Ținete pânză se nu te rupi“!

* * *

Dup'un somn suprareverendisim de 10. ani încep și fii lui Atanasie-Vlădica a. da în viu constituțional. P'a dóua di de Rosalii s'a conchiemat sinodul provincial la Blaj, într'un timp, când Spiritul Sânt se află de regulă pe pamânt, și așa Uniții vor fi scutiți d'ai plăți și spesele de drum.

D'ocamdată s'admit la acest sinod numai Fariseii și archiereii roșureverendați, iar laicii se vor bucura ca totdeauna, de dreptul adamitic d'a contribui cu sudórea feței lor la aco-perirea speselor recerute la mistuirea canonică a sinodului provincial.

Indiviđi adăpați în secretele loyolismului din Piscul Târnavelor dau cu părerea, că la acest sinod dintre laici, se va admite numai „Mendel“ cu vot decisiv. Eu nu cred, dar posibil e, pentru-că Spiritul Sânt, pe timpul Rosalilor e tare ocupat cu luminarea tuturor limbilor și așa va fi necesar ca Mendel, care-și are fabrica sa de spirt în nemijlocită apropiere de reședința metropoliei din Blaj, se saie sântilor părinți ai sinodului provincial cu spirtul seu întru ajutor.

În fața acestui sinod, după cum ne spune Gazeta Tran-

silvaniei, t^otă suflarea unită-și cască gura până la urechi și strigă după constituțiune, ca vindereul în timpuri secet^ose după pl^oie. Și dacă Dumne^u Papa din Roma și Vicedumne^u Tisza din Budapesta se vor îndura, preste puțin va fi pus și crâsnicul din Beșineu în plăcuta poziție d'a se putea îmb^eta „en bloc“ și a smulge barba popii după t^ote regulele constituționali.

Sirmanii Uniți! O se furați și voi lui Dumne^u timpul ș'o se ve mâncați ca și noi Greco-orientalii p^oralele, făc^end zale în sinode. Ca și la noi Greco-orientalii o se se nască și la voi o droaie de parasiți sociali avisați la banul fondurilor. Ca mâne va se vedeți în Blajul de ađi, în ac^estă umbră a unui măreț trecut, Pițigoi uniți aliindu-se într^o societate de exploatare a frum^oselor fonduri, ce posed^eți!

De aceea fraților Uniți, nu ve spargeți glavele după constituțiunea, care nui de p^onura v^ostra precum nu-i neci de p^onza n^ostră! Aierul, ce domnește ađi în Blaj reclamă alte reforme! Pretindeți dela sinodul provincial introducerea operațiunei ordonate de Moise, adecă tăierea împrejur la Celibi, și zidirea unei sinagoge în Blaj

* * *

Era de prev^eđut, că luxul organisator, ce fantasia cavalerului de Puscariu Pa desfășurat în proiectul de regulament pentru neafacerile consistoriului metropolitan de rasa gr. or. din Ungaria și Transilvania, va duce la bancrot. Și'ntr'adev^er acel proiect, care, decă ne va concede capacitatea n^ostră ortodoxă, ad greacas calendas, sigur se va ridica la val^ore de lege, în cci 160. de paragrafi ai sei, înfațis^eză un fatal **Krach** legislator. T^otă speranța n^ostră d'a ieși odată din impasul putred^unei, în care consistoriul nostru metropolitan, acest ne-

matur corp administrativ, a cădut, se concentrează în paragraful 161. Acest ultim paragraf, din norocire face pe toți antecesorii sei superflui constatând, că proiectul de regulament al cavalerului de Puscariu are lipsă de întregiri prin congresul nostru național-bisericesc. Avem deci tótă speranța, că primul congres național-bisericesc fără îndoială va primi §. 161. al regulamentului cavalerului de Puscariu în unanimitate.

Odă la mormântul lui Dar-win.

Ađi măimuțele, din tótă lumea :	Multe neveste, babe, copile,
Moima codată, Urangutanul	Au desperat :
Și cu gorilla — tótă mulțimea	Căci de trăia el, moima gorillă
Plâng pe Darwinul !	O prefăcea
Africa suspină, Asia plânge,	In vre-o princesă, mândră copilă,
Australia și Gibra-altarul	Ori in ce vrea ;
Versă continuu lacrimi de sânge	Moima codată și mătăsată
După Darwinul !	Și tunsă'n frunte și mânușată
De groză multă, de mare gele	O prefăcea in timp de un an,
E cuprinsă ađi Europa ntrégă,	In dómna mare,
Și America cu-a ei insule	Dómna cu stare,
Ađi e pribégă.	Nevésta unui urangotan ;
Nu-i mângăere pentru măimuțime,	Și pre el érá, fără sfielă
Tótă s'a șters ;	Ori primenélă
Șciutul Darwin, plâns de mulțime,	L'ar fi schimbat
Cu plute-a mers !	In vrun Jidan, Italian,
Cu el nădejdea moimei gorille	Ori chiar Roman
S'a igropat ;	In om de stat.

Plângeți dar moime Transilvane	Scolă Darvine, dă-le putere,
Și voi gorille din România,	Se p ^o ta urcă fără suspin
Urangutani, moime ungurene,	Din tréptă-n tréptă, dupa plăcere
Moime codate din t ^o tă lumea!	Ajută-le s ^{an} te patron Darwin!
De a ^d i in colo din voi n'a fi	Trămite moimelor imitătore,
Nici protosincer nici canonic,	Din a ta slava, branchii de peșce
Nici domn mare, nice domn mic	Ca se se urce și se cobóre
Nici deputat din voi n'a fi!	Din treptă-n treptă, drept ungu- resce!
D ^o u ^e căli singur ve s ^{un} t deschise: Metamorfosă, dă-le Darvine	
La vlădicie și minister,	Se p ^o tă trece neobservate
Căci precum însuși Darwin o d ⁱ sé,	Din sălămăndre-n mândre copile
Acolo numai moime se cer.	Și din șopârle-n sócre curate!
In politică după Darwin	Din crocodil — in ablegat,
Urangutanii au se dirégă,	Din urs de munte in general,
Er in celare, la scumpul vin	Din un măgariu in om de stat
Pot intra porcii cu camilavecă.	Și din slab-boū in admiral.
Cât despre bróșce și infusori	Primită fie ruga la tine
Darwin ne spune că-s iscusîți	Ca colivia, vin și prescuri,
A fi asesori in consistori	La cei cu cercuri preste nasturi
Și proto-poape duplo s ^{an} țîți.	Mare părinte, sante Darvine!

Jelnicul Dr. Detunatescu,
apărătorul nemetamorfosatelor bidigăanii.

Prorocul Bileam

Despre celebritățile sinodului archidieceșan gr. or. din Sibiiu.

Deputatul Popea Laie, călugăr neînsurat, fără copii, și din cauza acesta nime nu pôte afirma, că omul se trage dela el, deși teoria lui Darvin nu contradice acestei conclusiuni.

Mulți afirmă, că deputatul Popea e scurt de vedere și de aceea pörtă ochilari. Asta nu stă. Încât am putut eu cunoște pe deputatul Popea din activitatea sa sinodal-parlamentară,

el e scurt și totodată lung la vedere, așa încât e cu greu a afla punctul lui de vedere. Popea adese-ori nu vede lucrurile ce-i stau mai aproape, și totuși ochii lui țințeză la cele mai de-aproape lucruri, ce servesc la acoperirea lipsei pâinei de toate dăilele. Când se uită în depărtare, îi lipsește agerimea vederii; iar uitarea înapoi îi este absolut cu neputință, și de-aceea de regulă nu știe ce se întâmplă la spete.

Afirmarea unora, că deputatul Popea ar fi fost odinioară orb, se poate documenta istorice. Dovadă sunt ómenii ce-l încunjură și dau sfaturi. Eștea i-au și iritat flacăra ochilor după mitra marelui Andreiu, cu toate că ei n'ar fi în stare a face din el nici un: Episcopus in partibus Boznicorum.

Posibil e că lui Popea i se vor întări ochii: El are lipsă de hodină și de alți ochilari, ca se vedă pe cine suferă lângă el. În cazul acesta nu e eschisă nici posibilitatea sosirii acelu moment, în care va zeri mitra, decumva până atunci nu-i sar ochii cu desevrșire.

* * *

Deputatul Nicolau Gaitan. Celebrând p'acest sânt părinte sinodal 'mi vine a începe cu poiesia populară: „Fosta-i lele când ai fost, dér acum . . . etc.

Odinioară, când și Românii din Transilvania aveau dietă și se jucau în sala hotelului: La împăratul Romanilor“ în Sibiiu, după toate regulele parlamentari d'a obrinencea, ca se prindă pe Schmerling, principiile de naționalitate ale deputatului Gaitan erau proverbiale. Decând a devenit însă deputatul Gaitan unul din cei mai mari adoratori ai prunelor în acel stadiu al desvoltării, în care știința le dă numirea „țuică“, lucră pentru binele bisereci fără ori-ce principii. În sinódele archidiececane, afară de Cosma, încă nime n'a vorbit atâta surogat gr. or.

ca Gaitan. Și ce e semnificator Gaitan vorbește cu acea parte a trupului, cu care alți muritori mai puțin elocuenți — mirósă.

* * *

Deputatul Crainic, un tinér cu mare viitoriu în biserica noastră, decumva nu ne-o mánçăm ca țigani. Apetitul recerut slavă Domnului, nu ne lipsește!

Crainic a pășit est an de prima-dată pe arena sinodalității, și a arétat probe mulțămítóre în arta prinderii de muște, întrun anutimp, în care aceste mici conturbátóre ale liniștei publice, sânt tot așa de rare, ca și deputații independenți ai sinodului nostru archidiececan.

Deputatul Crainic ține la doctrina economică: „Vorba multă, sárăcia omului“ și de aceea, ca cáltii interiorului sêu, se nui dea esteriorul mătasei, în care e îmbrăcat, de rurișine, observă în sinod principiile oratorice ale mutului.

* * *

Deputatul Roșescu, un invalid ierarchic, care nu s'a pensionat încă simplu din motivul pentru-că nouă ne lipsește fondul pentru pensiuni și lui meritele d'a putea pretinde pensionarea.

Deși părintele Roșescu nu se pôte polecri de urđitoriul ideii pentru pensionarea preoților de culdușia gr. or. el totuși numără în sinod între cei mai slabi apărétori ai acestei utopice idei.

Pentru părintele Roșescu lucrul principal în chestia pensionării preoților e aducerea unei atari legi. Fondul de pensiuni pentru dênșul, e lucru secundar. Și părintele Roșescu în privința acésta are tótă dreptatea. Preoții noștrii, cari în sensul legilor pentru ameliorarea sorții preoțești, s'au dedat a trăi

din deficitul venitelor parohiali împărțite în trei clase, se pot lesne pensiona din fuiorul, ce la Bobotéză 'l capătă pe deasupra. Lângă fuiorul acesta mai lipsește numai un cuiu și fiăcare preot înălțându-se preste lipsele pâinei de toate ȃilele numai d'o palmă dela pământ 'și pôte câștiga vecinica pensiune.

* * *

Deputatul Zacharia Pușcariu. Precând cercul electoral al Sighișorei d'un timp încóce era reprezentat în sinod prin puști după sistemul: „Cremene și Codă de Iepure“, prin achizițiunea noului deputat Zacharie Pușcariu s'a făcut un progres corespundătoriu recerințelor moderne la construirea armelor constituționali. Noua armă parlamentară Zacharie Pușcariu se deobește de așa numitul: „Hinterlader“ prin aceea, că acesta se încarcă pe din-nainte și se descarcă pe dinnapoi adeseori c'un teribil zgomot.

Precepători de lucru afirmă cu multă siguranță, că de noua armă nu va fi necesar a se face întrebuințare în sinod pănăcând tótă activitatea consistoriului nostru archidieceșan se descarca de regulă pe din-napoi.

Deputatul Zacharie Pușcariu reprezintă în sinod nemărginita încredere electorală a socruso, pe care l'a mântuit de datorințele unei fete anticipativ meritate pentru nemurirea omenimei gr. or.

* * *

Deputatul Petru Popescu, reprezentant al celui cerc electoral, pe care un proverb german îl definéza în cele patru cuvinte istorice: „Dummer Kerl von Fogorasch“ ! Increderea lui la alegătorii din acest cerc e nemărginită așa încât precum s'a dovedit neci un alegător n'a cunoscut marginile

dreptului electoral. Voința alegătorilor clericali din cercul Fogărașului se asemănă mult cu aceea a caprei care se mână la târg.

Ca Jehova muștrând pe preuții lui Israil — vezi prorocul Malachi C. 2. St. 2. — așa și deputatul P. Popescu, conducând colegiul electoral al preoților din cercul Făgărașului, le-a ținut: „De nu veți asculta, și de nu veți lua la inimă, de a da onórea numelui meu, voi trimité blăstăm preste voi, și voi blăstăma binecuvéntarea vóstră“!

Ce caută deputatul Popescu în sinod? Ce află sinodul în deputatul Popescu? Aceste două întrebări se răspund în două cuvinte, cea din tâiu cu: „Bani“! cea de a doua cu: „Nimica“!

Iată chiemarea apostolică a deputatului: P. Popescu în biserica gr. or. iată și rațiunea, ce a condus pe sinodul nostru archidiocesani la verificarea aceluia deputat dificultat de propria s'a impotentă.

Cocóna Gurădulce.

Căț! Tot respectul la nevestele, cari au respect de bărbat, și iar tot respectul la fetele, cari nu iubesc respectul. Mițuluc!

Nu cunosc bine cauza, mi se pare însă, că-n urma creșterei moderne, fetele de ađi sânt pline de respect. Căț! O sabie se dea cu nasul de trotoar și la sunetul ce-l produce, mai tóte fetele, ce se află pe strade, fac un respect. Căț!

În ڃilele mele, când pleca o fată pe strade, se ducea ca vântul cu ochii-n virful nasului. Mițuluc! Innapoi nu s'ar fi uitat, dacă de bătătura sabiei s'ar fi spart nunumai trotoarul, dar și ferestile. Respectul fetelor pe strade era o rușine în ața lunei. Mițuluc!

Fetele de ađi sau sânt prea culte sau prea curioase și de aceea atâta respect. . Cât! Și dac'ar plăti fetele de ađi curiositatea lor cum a plătit-o femeia lui Lot pentru-că s'a uitat înapoi, sum sigură că monopolul de sare nu s'ar mai putea susține, pentru-că pe toate stradele te-ai împedeca de stânci de sare. Cât!

Telegramă.

(Serviciul agenției Havas et Cărașii din Bungard.)

Blaj în ziua Rosalelor. Dece familii de Jidani emigrați din Rusia au sosit la Blaj. În onórea lor s'a dat la curtea metropolitană un prând diplomatic cu: „Schabes-Kügeln mit Rosinen“ ! Exelenția Sa Metropolitul Vancea, întrun toast adânc simțit, a bineventat pe mult iubțiii sei óspeți, și făcând alusiune la cele trei haringe ale înțeleptului Nathan, a dat vie expresiune speranței, că, înmulțindu-se Jidanii în Blaj, următorii lui Traian din Piscul Târnavelor, nu vor mai fi lipsiți de cépa ciorii, a cărei putere nutritóre, din punct de vedere al vegetarianismului, a fost prea puțin prețuită.

O reprivire.

R. De unde ai rosa aceea ?

Y. Dela o cunoscută a mea !

R. Unde servește ?

Y. Acolo unde erai tu mai nainte surugiu.

Schimb de profesiune.

- Dați ceva milă la un sărac !
- Nimic, ești tare destul, mergi la lucru !
- Creși Dumniata că cerșitul nu e lucru? Ști ce, mergi Dumniata la cerșit și eu te voi înlocui la cărți !

Abonament la Calicul.

Cu 1. Iuliu st. v. 1882 se începe un nou abonament la Calicul. Prețul se vede în fruntea foil. Rugăm pe toți acei P. T. Domni, cari au prenumerat numai pe primul semestru a-și înnoi abonamentul până la finea acestei luni.

Preoților și învățătorilor precum și altor indiviți săraci, adresându-se către redacțiunea foii noastre, li se vor face prețuri scădute. Pe credit Calicul nu se expediază.

Diaristica din România se exprimă despre Calicul:

Am primit cele patru numere din urmă din ziarul umoristic „Calicul“ ce apare la Sibiu în Transilvania sub Redacțiunea d-lui I. Popa.

„Humor și Satiră“ este devisa ziarului „Calicul“ și escelează printr'o serie de istorioare glumete și de notițe foarte interesante care te face se rizi neconținut. — Oda „Calicului“ mai cu samă e scrisă cu atâta sarcasm satiric în căt, m'a făcut să'l judec pe d-l Popa ca pe un adevărat bărbat ce are un talent umoristic și'n același timp un stil dulce și ușor de mistuit.

Ilustrațiunile „Calicului“ sânt nimerite și imprimă în sine idealul subiectului, descris cu vii colori. — Dacă acest ziar umoristic ar fi mai bine încurajat de lumea inteligentă noi credem că ar putea să apară mai de multe ori, și în același timp se reușească cu prisosință pe arena ziarelor umoristice, deviind ast-fel un ziar de primul rang precum era la noi în Jași ziarul decedatului Adrian.

„Tribuna Liberă“ din 29. Aprilie 1882.

Administrațiunea Calicului.